

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Remiss av betänkandet ”Enklare skatteregler för enskilda näringsidkare” (SOU 2020:50)

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) har fått ovanstående betänkande på remiss och lämnar följande synpunkter på den.

Inledning

De enskilda näringsidkarna är antalsmässigt Sveriges största företagargrupp och uppgår till ca 800 000 företag. Även fysiska personer som bedriver näringsverksamhet via handelsbolag är en ganska stor grupp, år 2017 lämnade således fysiska personer som är delägare i handelsbolag in 115 000 deklarationsblanketter (SOU 2020:50 s. 59).

Det är med andra ord mycket angeläget att kraftigt förenkla beskattningen för dessa stora grupper av småföretagare.

Bakgrunden till utredningen och uppdraget

Den 19 december 2019 tillsattes en särskild utredare med uppdrag att se över beskattningen av enskilda näringsidkare. Tillsättandet bygger på en överenskommelse (januariavtalet) mellan Socialdemokraterna, Centerpartiet, Liberalerna och Miljöpartiet. Efter utvärdering och analys skulle ställning tas till vilka åtgärder som är mest lämpliga att vidta i syfte att kraftigt förenkla beskattningen av enskilda näringsidkare.

Det samlade näringslivets prioriterade skatteförslag

Den särskilde utredaren lade i det remitterade betänkandet fram två förslagspaket, ett huvudförslag och ett alternativt förslag. Detta motiverar utredaren med att hon vill lämna förslag som innebär kraftiga förenklingar. LRF delar den särskilde utredarens uppfattning om att det är av vikt att åstadkomma en kraftig förenkling i skattereglerna för enskilda näringsidkare. Enligt LRF:s uppfattning finns det bra förslag i båda paketen och det går alldeles utmärkt att kombinera dessa.

Viljan att förenkla skattereglerna får dock inte gå så långt att det försvårar för möjligheterna att bedriva verksamheten, särskilt inte för den grupp enskilda näringsidkare som har större verksamhet, antingen i form av tillgångar, eller där verksamheten utgör den huvudsakliga försörjningsinkomsten. Näringslivet

deltog med fyra experter i utredningen och har lanserat det samlade näringslivets förslag som baseras på utredarens arbete. En given utgångspunkt för ett arbete att åstadkomma en kraftig förenkling utan att försvåra möjligheterna att bedriva näringsverksamhet är att i den fortsatta lagregleringen utgå ifrån detta som består av följande huvudpunkter:

- Ändrad ordning på företagssparande och räntefördelning (a)
- Slopad negativ räntefördelning och slopad särskild post i räntefördelningsreglerna (b)
- Att räntefördelningen baseras på nettotillgångarna vid utgången av beskattningsåret (c)
- Enhetlig behandling av skatteskulder i kapitalunderlaget (d)
- Slopad tillämpningsgräns för positiv räntefördelning (e).

Utredningens konsekvensanalys visar en statsfinansiell kostnad för de ovan prioriterade förslagen om $0 + 0,015 + 0,007 + 0,059 + 0,003 = 0,084$ miljarder kr, dvs. 84 miljoner kr. Nedan kommenterar LRF de olika förslagen ytterligare. LRF hänvisar också till det särskilda yttrande som näringslivets experter i utredningen publicerat i Skattenytt 2020 s. 723 - 731.

a) Ändrad ordning

Den föreslagna förändringen av ordningen på företagssparande och räntefördelning innebär att räntefördelningen flyttas ned och kommer sist av de skattemässiga justeringarna. Förslaget innebär ett för företagare mer naturligt system med slutbeskattning efter företagssparande. Kvarvarande vinstmedel kan sedan tas ut antingen som kapitalinkomst genom räntefördelningen eller som arbetsinkomst genom inkomst av näringsverksamhet. Som också anförs i betänkandet ökar en sådan ordning neutraliteten med aktiebolag, där vinstmedel efter företagssparande kan överföras till ägaren antingen genom utdelning eller lön.

Den föreslagna ändrade ordningen medför enligt LRF:s uppfattning, baserad på LRF:s erfarenhet av villkoren för de enskilda näringsidkarnas beskattning, en klar förenkling av regelsystemet. Det leder också till att företagssparande i form av fondavsättningar, när vinstmedlen överförs till den privata sektorn, kan slutbeskattas såväl som arbetsinkomst som kapitalinkomst. Enligt dagens ordning kan slutbeskattning endast ske som arbetsinkomst vilket har lett till försiktighet i avsättningarna. Förslaget uppmuntrar med andra ord till en ökad egenfinansiering vilket är mycket positivt.

b) Slopad negativ räntefördelning

Syftet med negativ räntefördelning är att förhindra att privata skulder hänförs till näringsverksamheten. Som utredaren konstaterar kan det finnas andra skäl för att det uppkommer negativt kapital i en näringsverksamhet än att privata skulder

hänförs dit. Enligt utredningens analys är det mycket som tyder på att just så är fallet. Mot denna bakgrund är det positivt att detta regelsystem tas bort.

LRF vill här beröra frågan om en borttagen slopad negativ räntefördelning skulle göra det mer förmånligt att lägga in privata skulder med dess ränteavdrag.

Majoriteten av enskilda näringsidkare och i synnerhet de med hög inkomst har ett positivt kapitalunderlag och då uppkommer faktiskt en bättre effekt om näringsverksamhetens skulder redovisas privat. Detta då den försämrade avdragseffekten balanseras av en tillkommande positiv räntefördelning i näringsverksamheten som dessutom vanligen är större än skuldräntan. Detsamma gäller för de ca 45 % som årligen redovisar ett underskott, då blir incitamenten också att de snarare ska lyfta ut skulder från näringsverksamheten. Det kan här vara fråga om hästgårdar, mindre skogsfastigheter som utmärks av att de baserar sin näringsverksamhet på innehav av näringsfastighet.

Till den del det positiva kapitalunderlaget blir negativt, eller redan är negativt uppkommer dock en effekt. Enligt LRF:s erfarenhet torde dock de flesta enskilda näringsidkare ha så stort positivt kapitalunderlag att underlaget inte blir negativt genom åtgärden att flytta skulder och de som undantagsvis inte har det torde vanligen ha så små inkomster att en ökad effekt på ränteavdrag är ointressant. Många aktiva enskilda näringsidkare är vidare pensionärer och "skatteeffekten" av ett ränteavdrag är då bättre i inkomstslaget kapital än i inkomstslaget näringsverksamhet genom låga sociala avgifter, högre grundavdrag och högre jobbskatteavdrag upp till brytpunkten.

Något större incitament att flytta privata skulder till enskild näringsverksamhet finns med andra ord inte i normalfallet så ett slopande av den negativa räntefördelningen kan inte förmodas leda till felredovisning av skulder. De grundläggande tvingande regler som finns i redovisningsreglerna motverkar dessutom felaktig allokering av skulder. Den omständigheten att det redan idag följer av god redovisningssed vilka skulder (och tillgångar) som ska räknas till näringsverksamhet gör att det inte finns ett behov av en förtydligande lagreglering i Inkomstskattelagen på det sätt som föreslås. LRF är mot den bakgrunden tveksam till en sådan lagreglering.

Genom borttagande av negativ räntefördelning förenklas reglerna och då behöver man inte ha kvar de komplicerade reglerna om särskild post för räntefördelning, som idag ska förhindra negativ räntefördelning i samband med benefika överlåtelser.

c) Tidpunkt för bestämmande av kapitalunderlagen för räntefördelning och expansionsfond

Idag bestäms kapitalunderlaget för räntefördelning utifrån förhållanden vid beskattningsårets ingång och kapitalunderlaget för expansionsfond vid beskattningsårets utgång. Detta är ett komplicerande moment i skattesystemet

som dessutom är svårförståeligt för många. Detta ger enligt vår uppfattning en kraftig förenkling. Det medför också att det tydligt framgår att räntefördelning kan göras redan startåret.

d) Enhetlig behandling av skatteskulder

Dagens regler om beräkning av kapitalunderlaget innebär att skatteskulder/fordringar till viss del behandlas olika. Debiterade skatter i form av bland annat inkomstskatt och egenavgifter ska inte räknas av som skulder vid beräkning av kapitalunderlaget. Däremot ska periodiseringsfond, ersättningsfond och expansionsfond helt eller delvis räknas av som skuld och vidare ska endast 50 procent av tillgångar på skogskonto räknas som tillgång. Bakgrunden till detta är att dessa instrument är behäftade med latent skatteskulder i form av inkomstskatt och egenavgifter. Det är därför mycket rimligt att utredaren förslår att skatteskulder och fordringar avseende inkomstskatt och egenavgifter inte ska behandlas olika beroende på om dessa är debiterade eller inte. En sådan ändring ökar förståelsen för och därmed också legitimiteten i skattessystemet.

e) Slopad tillämpningsgräns för positiv räntefördelning

Idag får positiv räntefördelning göras endast om kapitalunderlaget överstiger 50 000 kr. Detta gäller även om det finns ett stort sparad fördelningsbelopp. Eftersom tillämpning av reglerna om positiv räntefördelning är frivillig och då det, trots ett litet kapitalunderlag, kan finnas stora sparade fördelningsbelopp som inte kan utnyttjas, bör positiv räntefördelning få göras så snart det finns ett positivt kapitalunderlag. Utredarens förslag är väl motiverat.

Förslag som inte bör genomföras

a) Minskat företagssparande genom slopad expansionsfond

För att uppnå en kraftig förenkling föreslår utredaren i sitt huvudalternativ att reglerna om expansionsfond avskaffas. Istället föreslås en förstärkning av periodiseringsfonden som innebär att 40 procent (idag 30 procent) av resultatet och får sättas av till fonden. Vidare föreslås att fonden får behållas i maximalt tio år, till skillnad mot dagens sex år.

Utredaren menar att utredningens analys visar att expansionsfonden främst används för resultatutjämning för beskattning under längre tid än sex år och för pensionssparande. Vi anser att även dessa användningssätt motiverar att ha kvar fonden. Enligt vår erfarenhet används denna fond för expansion genom investeringar som är längre än såväl sex år som tio år. Utredningens uppdrag var att ta fram ett förslag som kraftigt förenklar skattereglerna för enskilda näringsidkare, men detta får naturligtvis inte medföra att det kraftigt försvårar för enskilda näringsidkare att driva och utveckla sin verksamhet. Vi motsätter oss därför förslaget.

Ett borttagande av expansionsfonden skulle rubba dagens neutralitet mellan företagsformerna. En avsättningsmöjlighet som endast uppgår till 40 procent av inkomsten är enligt vår erfarenhet av dessa småföretags verklighet för låg, den innebär att minst 60 procent av ett företags inkomst måste slutbeskattas. Enligt vår uppfattning utgör vinstmedel som verkar i ett företags verksamhet ännu inte en inkomst hos företagaren. Transformeringsen till inkomst sker först när inkomsten tillgodoförs företagaren.

En av grundtankarna bakom dagens fondsystem är att tillhandahålla instrument för egen finansiering och expansion, vilket bl.a. medför en möjlighet att spara lågbeskattade vinstmedel som kan användas för investeringar i tillgångar för näringsverksamheten. Detta motiverar en ordning där hela vinsten kan sparas i företaget. Detta talar starkt för att expansionsfonden ska vara kvar, vilket dessutom leder till en beskattning motsvarande den som gäller för aktiebolagens behållna vinstmedel.

Inte minst dagens situation med en Coronapandemi understryker vikten av möjligheten till uppbyggande av reserver i företaget. Vi vill erinra om att för inkomståret 2019 har avsättningsmöjligheten till periodiseringsfond höjts till 100 procent, upp till en miljon kronor i överskott. Den slutliga beskattningen om 60 procent måste antingen ske genom att ta fram inkomst av näringsverksamhet eller genom att motsvarande belopp räntefördelas. Systematiskt är denna beskattning avsedd för vinstmedel som tas ut för privat konsumtion. Medges företagssparande maximalt med 40 procent av inkomsten kan enskilda näringsidkare tvingas göra investeringar med medel som beskattas som om dessa avsåg privat konsumtion. Skattereglerna ska i så hög grad som möjligt inte styra företagets beteenden. Förslaget medför därmed också en sådan risk genom att skattesystemets uppdelning mellan vinstmedel som används i företaget respektive privat urholkas.

b) Minskat företagssparande genom ändrad ordning för periodiseringsfond

Utredaren föreslår även i båda de framlagda paketen att avsättning till periodiseringsfond inte ska få göras med vinstmedel från återförd periodiseringsfond. Detta motiveras med att den tidsfaktor som finns i systemet för periodiseringsfond ska upprätthållas i praktiken. Den gällande lagregleringen är tydlig och ordningen framgår av förarbetena, prop. 1993/94:50 s. 240. Förslaget strider därför mot lagstiftarens ursprungliga vilja och måste därför särskilt övervägas och motiveras. Vi kan inte se att den föreslagna ordningen är mer logisk än den gällande och därmed kan den inte heller ses som en förenkling. LRF motsätter sig därför ändringen.

c) Försämrade möjligheter till omstrukturering

Ett inte ovanligt scenario är att man påbörjar sin företagarbana som enskild näringsidkare, för att i ett senare skede ombilda till aktiebolag. Dagens regler för dessa ombildningssituationer är bra, även om det finns förbättringspotential.

Enligt det lagda förslaget ska emellertid inte periodiseringsfonder äldre än sex år kunna överföras till aktiebolag vid en bolagisering. Inte heller ska det, som idag, vara möjligt att överföra hela årets resultat ombildningsåret till ett aktiebolag. Som skäl för att inte få överföra periodiseringsfonder äldre än sex år anförs av utredaren att vinster som genererats i en verksamhet ska beskattas i den legala miljö där de uppkommer. När det gäller möjligheten att överföra ombildningsårets resultat anförs att det inte förefaller lämpligt att införa regler som bara ska gälla vid en ombildningssituation, samt att det är rimligt att resultat som upparbetats inom ramen för företagsformen också beskattas enligt de skatteregler som gäller för den företagsformen.¹

Utredningens motiveringar i denna del står till stor del i strid med den i stort väl fungerande lagstiftning som idag finns gällande omstruktureringar, exempelvis reglerna om underprisöverlåtelser i 23 kap. IL, som på intet sätt stödjer tanken att vinster som genererats i en legal miljö också måste beskattas där. Att periodiseringsfonder äldre än sex år inte ska kunna överföras till aktiebolag och fortsätta fungera som periodiseringsfonder har vi förståelse för, men i vart fall borde sådana fonder efter enkelbeskattning i bolaget kunna föras över till beskattade vinstmedel, för att underlätta ombildningar av näringsverksamheter.

d) Slopad övergångspost

Utredaren föreslår också i båda de framlagda förslagen att kapitalunderlagen för räntefördelning inte längre ska ökas med övergångspost. Denna post skapades för att driftsförluster som uppkommit innan reglerna om räntefördelning infördes inte skulle påverka kapitalunderlagen, prop. 1993/94:50 s. 230. Tanken har fortsatt giltighet och LRF motsätter sig därför slopandet.

e) Ändrade regler för sparad räntefördelning

LRF vill här att det uppmärksammas att företagande i småföretag ger en mycket större risk än sedvanlig anställning. Inte minst måste beaktas att den enskilde näringsidkaren står risken för företagets verksamhet också med hela sin privata förmögenhet. Lite förenklat och med användande av ”aktiebolagsuttryck” kan sägas att de enskilda näringsidkarna har ett obegränsat aktiekapital. Det är då viktigt att skattereglerna utformas med beaktande av denna risk. Här kan påpekas att i motsvarande regelsystem för de som väljer företagande via aktiebolag, de s.k. 3:12-reglerna, finns en lägre skattesats för kapitalinkomster, ett löneunderlag för beräkningen och en alternativ beräkningsmodell som bygger på ett årligt schablonbelopp.

Detta talar för att den särskilde utredarens förslag om minskad ränteuppräknings för sparad räntefördelning som i förslaget dimensionerats utifrån ett behållande av penningvärdet. LRF har förståelse för detta och anser att detta är en miniminivå för uppräknings. I avsaknad av motsvarande regler enligt ovan för enskilda näringsidkare anser LRF att dagens ordning ska kvarstå som ett led i ett

¹ Betänkandet s. 126 (avsnitt 5.5.2).

hänsynstagande till de enskilda näringsidkarnas ökade risk, således en riskkompensation vid beräkningen av företagets/företagarens kapitalinkomst.

Även förenklingsregler talar för detta. Som förslaget är utformat ska nämligen den sparade räntefördelningen brytas ut vid beräkningen för att få en särskild beräkning. Vidare kan det leda till att i de fall det kvarvarande del av kapitalunderlaget är negativt beräkningen ger negativ räntefördelning i denna del för att sedan få positiv räntefördelning för den del som består av sparad räntefördelning.

Ytterligare förslag för att åstadkomma kraftiga förenklingar

LRF konstaterar att det i Regeringskansliet finns flera färdigutredda förslag som ännu inte blivit lagreglering. Fråga är om utredningsarbete utfört av Skatteförenklingsutredningen (SOU 2014:68). Remissinstanserna har vidare i stort sett varit positiva till ändringarna. Dessa förslag återfinns också i LRF:s hemställan, ”Ett systematiskt korrekt och förenklat skattesystem för småföretagare – en möjlig verklighet” (Fi2018/01060/S1) där förslagen enligt punkterna a – c nedan finns. När det gäller punkt d nedan hänvisas till bilagda promemoria som i början av mars 2020 överlämnats till ”Utredningen om förenklade skatteregler för att underlätta och främja egenföretagande”.

Skatteförenklingsutredningen föreslog i oktober 2014 bland annat följande förslag som bör komplettera de nyligen framlagda. Här kan särskilt noteras att förslagen är genomarbetade och remitterade. Regeringen har därför ett färdigt underlag att ta vidare i ett konkret lagstiftningsärende.

- Återställda förenklingsregler genom ökade beloppsgränser för att vidmakthålla den tidigare förenklingen i skattesystemet (a)
- Förenklat skogsavdrag genom att begreppet rationaliseringsförvärv utmönstras ur dessa lagregler (b)
- Enklare återföring av skogsavdrag genom proportionering efter avyttrad areal respektive andel vid avyttringen alternativt proportionering utifrån kontant ersättning i förhållande till total ersättning (c)
- Moderniserad kapitalvinstbeskattning genom ett nytt stickår, 1996 (d)
- Nytt schabloniserat fastighetsvärde vid beräkning av kapitalunderlagen för positiv räntefördelning och expansionsfond (e)

Nedan kommenteras förslagen kortfattat.

a) Återställda förenklingar i skattesystemet

För att förenkla skattesystemet har beloppsgränser som undantar småbelopp införts vid vissa beskattningssituationer. Syftet är att arbetskrävande uppgiftsskyldighet avseende förhållandevis ringa belopp ska kunna undvikas. Om beloppsgränser inte höjts på många år och därmed minskat i effekt på grund av penningvärdeförändringen genom åren är det färre skattskyldiga som ligger under beloppsgränserna och således fler som beskattas för förhållandevis små belopp.

Skatteförenklingsutredningen ansåg det därför vara motiverat att av förenklings skull justera vissa beloppsgränser för försämringen av penningvärdet. Förenklingsvinsterna bedömdes dessutom vara störst om reglerna genomgående ändras till en skattefrihetsgräns i stället för de nuvarande grund- och schablonavdragen.

Enligt förenklingsutredningens förslag ska dagens 5 000 kr bli 35 000 kr vid marköverföringar enligt FBL, dagens 5 000 kr bli 10 000 kr vid allframtidssupplåtelser och dagens 600 kr bli 1 500 kr vid delägarbeskattade samfälligheter. Genom denna ändring undviks komplicerade beräkningar vid försumbara inkomster.

b) Förenklade skatteregler för skogsavdrag

Skogsavdragsreglerna, som ska förhindra beskattning av kapitaluttag, ger snabbare skogsavdrag vid rationaliseringsförvärv än vid vanliga förvärv. Begreppet rationaliseringsförvärv är mycket komplicerat och tillämpningen har lett till stor osäkerhet. Ett borttagande av begreppet i reglerna om skogsavdrag ger en betydande förenkling och stämmer väl överens om syftet bakom reglerna, att inte beskatta kapitaluttag.

Skatteförenklingsutredningen föreslog att reglerna om skogsavdrag vid rationaliseringsförvärv slopas. Skogsavdrag ska generellt få göras med hela den skogsavdragsgrundande skogsintäkten det beskattningsår fastigheten förvärvas och de följande fem beskattningsåren. Den särskilda regeln i 21 kap. 15 § om ökat underlag vid rationaliseringsförvärv slopas av förenklings skull. Även reglerna om rationaliseringsförvärv vid omarrondering slopas. Direktavdrag kommer därmed alltid att få göras vid omarronderingar.

Skatteförenklingsutredningen anger de statsfinansiella kostnaderna för förenklat skogsavdrag till 18,7 miljoner kr.

c) Förenklad återföring av skogsavdrag

Vid avyttring av en skogsfastighet ska gjorda skogsavdrag återföras till beskattning. Detta gäller även vid delavyttringar. Reglerna om återföring är oklara och svårtillämpade. De föreslagna förenklingarna är stora.

För skogsavdrag ska återföringsbeloppet som huvudregel enligt förslaget beräknas till så stor del av skogsavdraget som den del av den avyttrade fastighetens eller fastighetsdelens areal av produktiv skogsmark utgör av näringsverksamhetens areal av produktiv skogsmark omedelbart före avyttringen.

Återföring av skogsavdrag ska enligt förslaget inte ske om den kontanta ersättningen vid marköverföringar m.m. enligt fastighetsbildningslagen är högst 35 000 kronor och inte hela fastigheten avyttras. Vid högre kontant ersättning ska den som får ersättningen återföra skogsavdrag och då bara till så stor del som den kontanta ersättningen utgör av den totala ersättningen för återföringen.

Vid avyttring av ideell andel av fastighet ska enligt förslaget återföringsbeloppet proportioneras i förhållande till den avyttrade andelens storlek.

Skatteförenklingsutredningen synes anse att den förenklade återföringen inte kommer att ha någon statsfinansiell kostnad. Detta är rimligt eftersom avsikten med förslagen är att åstadkomma förenkling och i praktiken medför de att återföringen tidigareläggs i vissa fall och senareläggs i vissa, i den mån detta ens går att beräkna eftersom dagens tillämpningar är svåra och på grund av detta kan förmodas att återföring inte ens sker vid innehav av flera fastigheter och vid marköverföringar förrän den sista fastigheten avyttras.

d) Förenkling genom nytt stickår

När reglerna om stickår infördes sattes detta till 1914 vilket sedan ändrats till 1952. Dagens regler utgörs av 150 % av 1952 års taxeringsvärde. Skatteförenklingsutredningens förslag om ett nytt stickår som beräknas som 100 % av 1996 års taxeringsvärde förenklar och stimulerar fastighetsmarknaden genom att förbättringar och återföring 1952 – 1995 kan slopas.

Utredningens konsekvensanalys visar en statsfinansiell kostnad om 1,5 miljoner kr. Denna beräkning har kritiserats av Skatteverket som föreslog att procentsatsen skulle sänkas till 69 % från 100 %. LRF:s skatteexperter har gjort en egen beräkning för lantbruk som indikerar att statsfinansiell neutralitet uppkommer vid 70 %. Se bilagt pm om förslag som inlämnats till ”Utredningen om förenklade skatteregler för att underlätta och främja egenföretagande”.

e) Nytt fastighetsvärde i kapitalunderlagen för räntefördelning och expansionsfond

Skatteförenklingsutredningen föreslog vidare att taxeringsvärdet vid beräkningen av alternativregeln för fastigheter i 33 kap. 13 § IL skulle flyttas fram från 1993 till 2010. Utredningen konstaterade att med en sådan ordning minskar det problem som uppkommer vid den positiva räntefördelningen i samband med bl.a. lånefinansierade reparationer av byggnader. En framflyttning av "fastighetsåret" skulle också avsevärt minska de problem som uppkommer om övergångsposten avskaffas.

Skatteförenklingsutredningen redovisar ingen statsfinansiell kostnad för förslaget.

Finansiering av förslagen

Som angivits ovan utgör den statsfinansiella kostnaden för förslagen 84 miljoner kr + 1,5 miljoner kr + 18,7 miljoner kr + 15,4 miljoner kr + ? = 119,6 miljoner kr. Som anges i SOU 2020:50 är en rimlig finansieringsåtgärd att sänka räntefördelningsräntan. Enligt beräkningarna i SOU 2020:50 med 1,5 procentenheter och enligt beräkningarna i SOU 2014:68 med ca 0,5 procentenheter.

LRF anser att denna finansiering är lämplig.

Stockholm den 15 januari 2021

Victoria Bondesson
Enhetschef
Lantbrukarnas Riksförbund

Martin Mörman
Skatteexpert
Lantbrukarnas Riksförbund